

אלפים עמדו השבוע בצעדת הבקעה בין נופים מרשימים ומרובדי פריחה ססגוניים. הצעדה פתחה את אירועי שנת ה-50, לציון 50 שנות התיישבות ישראלית ביהודה, שומרון ובקעת הירדן.

- 8
תומכים בסרט על ההתיישבות
- 6
ארבעה קירות שהם הכל ברשת
- 4
מיקי דגני חלק ב' מזור המייסדים

הרב גדעון פרל
רב היישוב אלון שבות ומרביני האיחוד הלאומי

על המועד - פורים

המן מן התורה מניין?

בשער המלך, ואינו קם מפניו, על זה אמר המן "וכל זה איננו שווה לי". כמו אז, גם היום צוררי ישראל מתעסקים עם ארצנו ועמנו ברצון להיפטר מאתנו. על אף מה שקורה בשאר העולם, השונאים האלו נטפלים דווקא לעם ישראל ולארצו, הקטן שבאומות והקטנה שבמדינות. זוהי שיטת ההמניזם! עוד נאמר: "ויגד לו מדרכי את כל אשר קרהו", ומסביר המדרש: "לך אמור לה: בן בנו של קרהו בא עלינו. זהו שכתוב (על עמלק): 'אשר קרך בדרך'". וכן כל

המן מן התורה מניין? 'המן העץ', אסתר מן התורה מניין? "ואנכי הסתר אסתיר" ... (חולין קלט:)
- המגיד ר' שלום שבדרון ז"ל ביאר הקשר בין המן לעץ הדעת, שהרי לאדם הראשון הותר הכל, מכל פרי עץ הגן הייתה לו אפשרות לאכול, רק על עץ הדעת נצטווה שלא יאכל ממנו, אולם הוא לא התאפק עבר על ציווי ה', ונגזרה עליו מיתת עולם. כמו כן המן, אשר גדלו ונשאו המלך, וכל עבדי המלך ואנשיו כרעו והשתחוו לו, רק יהודי אחד יושב

בשבת האחרונה פורסם בעיתון "הארץ" טור תחת הכותרת "דעיכת מפעל ההתנחלויות" המנסה לומר כי האידיאולוגיה ההתיישבותית דועכת ופחות תושבים מגיעים לגור ביהודה, שומרון ובקעת הירדן. מוצגת שם תאוריה המסתמכת על נתונים לא מדויקים וחצאי עובדות - הכל כדי לייצר 'פייק-דרמה'. כותרות דומות מופיעות שם מדי כמה חודשים ופעם אחר פעם העובדות בשטח מראות שהם טועים ומטעים. השבוע בישעמדה - הנתונים המדויקים עם עובדות אמיתיות ומסקנות נכונות, גם אם לא נוחות לנו.

המשך בעמוד הבא >

ירושלים		חיפה	
17:04	18:21	17:15	18:22
17:24	18:23	17:16	18:22
17:19	18:21	17:16	18:22
18:18	18:21	17:16	18:22

ישיבת ישעמדה

מדריך למטייל במעינות יהודה שומרון ובקעת הירדן

מחיר סבצע לרגל ההשקה 20 ש"ח בלבד

לרכישה:
www.yeshaclick.co.il
052-5665052

חדש על המדפים!

סל הקניות הזול במדינה

בסניפים: שער בנימין | מישור אדומים | גוש עציון | אריאל

- פחות תושבים חדשים מגיעים. כך הופך הגידול הטבעי להיות משמעותי יותר.

בשנת 2016, בעיר מעלה אדומים (10 דקות מירושלים) כמעט ולא היה גידול. ליתר דיוק - הגידול היה אפסי (0.3%). נתונים דומים קיימים ביישובים ובמועצות אחרים באזור. כל זה נובע לא מחוסר ביקוש, אלא ממדיניות ממשלתית. אילולי הייתה הקפאה היו מגיעים ליהודה, שומרון ובקעת הירדן הרבה יותר תושבים. ביישובים שבהם אי אפשר לעצור את שיווק הדירות אנו עדים לצמיחה, כמו טלמון עם 5.5%, שילה עם 7.2%, גיתית - 15%, מעון - 6.5%, ברוכין ומגדלים עם 16.5% וכן הלאה.

גם מחירי הדירות יוכיחו. ירידה בביקוש הייתה צריכה לגרום לירידה במחירי הדירות באזור. הרי מדובר במשוואה פשוטה - פחות ביקוש מוריד את המחירים. אך העובדות מספרות אחרת. מחירי הדיור באזור יהודה ושומרון עלו בשנים האחרונות בכ-30%. גם בערים שבהן אין גידול המחירים ממשיכים לעלות. כמו שמלמדים במבוא לכלכלה בשנה א', ביקוש גדול עם היצע קטן גורם לעליית מחירים.

הדרמה המזויפת כאן היא כפולה. מצד אחד טוען השמאל שיש לעצור את הבנייה בהתיישבות, ומצד שני מציג נתונים על כך שאין גידול באוכלוסייה.

שחרור חסמי הבנייה יפתח את הסכר שעוצר היום את הפיתוח, יגדיל את היצע הדיור במדינת ישראל ויביא גם לצמיחה דמוגרפית. אם זה לא יקרה, גם בשנה הבאה נקרא טור שידבר על כישלון ההתנחלויות בעוד שהביקוש בשטח גובר, והצמיחה תמשיך להיות מהירה יותר משאר חלקי הארץ.

אז תשכחו כל מה שהוא כתב על עובדות. הנה הנתונים המלאים, עם עובדות אמתיות ומסקנות נכונות, גם אם לא נוחות לנו.

הגידול באוכלוסיית יהודה ושומרון ממשיך. לפי נתוני מרשם האוכלוסין, בשנת 2016 אוכלוסיית יהודה, שומרון ובקעת הירדן גדלה ב-3.9%, שהם 15,765 תושבים חדשים. קצב גידול זה הוא יותר מפי 2 מהמוצע הארצי, שעומד על 1.9% בשנה.

בעשור האחרון גדלה אוכלוסיית יהודה ושומרון ב-66% (!). מאז שנת 2005, שבה התגוררו באזור 254,500 נפש, הצטרפו לא פחות מ-167,000 תושבים חדשים. בשנת 2016 מונה האוכלוסייה באזורים אלה יותר מ-422,000 נפש.

לצערנו, על אף שקצב הגידול גבוה מהמוצע הארצי, אנו עדים לבלימה מסוימת בצמיחה. בשנת 2008 גדלה האוכלוסייה ב-5.6%, ומאז יש ירידה איטית עד ל-3.9% בשנת 2016. כשבדקים את התחומים המשפיעים על הגידול רואים ירידה באחוזים כתוצאה מהגירה פנימה (תושבים חדשים), ועלייה באחוזים כתוצאה מריבוי טבעי (ילודה).

ההסברים האמתיים של התופעה מדויקים יותר מתאוריות מנותקות. ההסבר הראשון הוא סטטיסטי. כשמספר התושבים גדל והגידול בנפש שומר על עצמו, הוא קטן באחוזים מהשלם שגדל בכל שנה. ההסבר השני הוא מהותי יותר, ונובע ממדיניות ממשלתית - הקפאת התכנון והבנייה. משנת 2010 נעצרו כמעט באופן מוחלט כל תכניות הבנייה העתידיות, והממשלה מונעת שיווק דירות בערים הגדולות. פחות דירות נבנות ונמכרות

לפני כמה ימים יצר שאול אריאלי בעיתון "הארץ" מונח חדש, 'פייק-דרמה'. תחת הכותרת 'דעיכת מפעל ההתנחלויות' הוא המציא תאוריה וסימן אותה כמטרה, קיבץ סביבה חצאי עובדות, חיבר מילות קישור דרמטיות - והנה נוצרה הדרמה. אז אמנם הביטוי חדש, אבל הסגנון הזה כל כך מוכר בנוף של השמאל הישראלי, יושבים תחת אור הניאון בלי היכרות עם השטח, מפזרים חצאי עובדות, לא לומדים מהעבר, ובעיקר - מנסים לייצר דרמות מזויפות על כלום ושום דבר כדי למסגר מציאות. הזלזול בתושבים החרדיים ביהודה ושומרון גם הוא חלק מגישה שצריכה לעבור מהעולם.

בתאוריה הפרומה שלו יש כל כך הרבה קצות חוט למשוך, עד שקשה לבחור במה להתחיל. בטח לא יפתיע אתכם לדעת שבכל שנה הוא מפרסם מעל אותו עיתון מאמרים דומים להפליא, עם טיעונים זהים. ביוני האחרון התפרסם בעיתון "הארץ" מאמר בכותרת 'מפעל ההתנחלויות נכשל', ובמרץ 2015 - 'שקר שגשג ההתנחלויות'. למרות הניסיונות, נבאות העם הלא מבוססות האלה לא מתגשמות, אלא להפך.

אפילו טיעון אחד פשוט מספיק כדי להתמודד עם הפייק-דרמה שאריאלי מנסה לייצר: כל התאוריה שלו מתבססת על טבלת אקסל עם נתוני אוכלוסייה בחצי השנה האחרונה של שנת 2016. זה יותר עצוב ממצחיק, ומבייש את אינטליגנציית הקוראים. לבנות תאוריות דמוגרפיות על סמך נתונים חצי-שנתיים זה לא רציני, ובעיקר מוטה ומטעה. מגמות שגשוג או דעיכה בודקים לאורך שנים, או לפחות לאורך שנה מלאה.

ילדי יהודה ושומרון באירוע הקהל בשילה הקדומה

מטפח את השקר שארץ ישראל שייכת לו. ירושלים והר הבית שלו. במטרה להיפטר מאתנו, לכן שופך דמנו ללא רחם. כל הדיבורים וההצהרות על שלום מצדם הם שקרים גלויים על מנת להשיג את המטרה הנ"ל בערמה. מטרתם הנוספת של דיבורים אלו היא להרדים אותנו ולקנות את ליבם של מנהיגי אומות העולם, על מנת להנחית עלינו את ה"פתרונות" שלהם במועד מתאים להם. לצערנו, האוחזים בהגה הביטחון והממשל מאמינים בשלום הזה ומוכנים להיכנע ולוותר ולהקפיא את מצות יישוב הארץ. נחזק את ידי

מצילנו מידם. אין מקרה בעולם והכל ממנו יתברך. ולכן, אין לבטוח באחשוורושים בני זמננו. הגיע הזמן שמנהיגינו ידברו אמונה. על מנהיגינו לשרר לעולם על עמנו, עם הסגולה, שהתורה שבכתב ושבעל פה מנחה אותנו, ויש לנו ברית עולם עם הקב"ה, וארצנו נתנה לנו מבורא עולם שמצווה ליישבה על כל מרחביה, ואין אפשרות לחלקה לכל המעוניין. התורה מתירה לבני נח לשבת בארץ כגרים תושבים בלבד, אשר נאמנים לשלטון ישראל. אנו נאבקים כיום על קיומנו בארצנו. להזכירנו, שהאיוב הערבי - מוסלמי

האירועים בהמשך קורים ממש במקרה. "בלילה ההוא נדדה שנת המלך", במקרה הוא לא נרדם. ספר הזיכרונות נפתח במקרה במקום המספר על זכותו של מרדכי. המלך חושב מה אפשר לעשות לו, ובמקרה בדיוק מגיע המן מן החצר. ביום השני במשחה היין, המלך יוצא בחמתו לגן ובמקרה חוזר ותופס את המן נופל על המיטה שאסתר עליה וכו'. ובמקרה קופץ חרבונה שמציע לתלות את המן על העץ. ללמדנו שה"מקרה" משמעותו שהקב"ה מנהל את העולם, ובהשגחה מיוחדת על עמו ישראל. וכן אנו נוכחים לדעת בתקופתנו שהקב"ה

לשבו ליואב קורה בטלמון...

חחנה
מחיר האחרון
ליום החכירות
כסב? **10,000** ₪

בליווי יועץ
משכנתאות
אישי

**יום מכירות בפרויקט
נופי טלמון**

יום שישי י"ט באדר 17.3
בין השעות 09:00-12:00

שריינו
תאריך
הרשמה חובה

4 בתים אחרונים בשלב א' | אינלוס מידי

נופי טלמון
הקהילה בסרכז

מבנה די גרין סולנו

החל מ- 870,000 ₪

15 דק' ממודיעין
פרויקט המדורגים החדש

לפרטים והרשמה ליום הפתוח | צורי 052-3833889 | www.nofitalmon.co.il

עלילום: עטרה מרקוביץ

מיקי דגני בעת הראיון

// מראיינות: עטרה מרקוביץ ונעמי ויזן

האידיליה מגיעה אל קצה

שלוש שנים וחצי שלווה עברו עלינו. רמאללה הייתה עיר שחלקנו ערך בה קניות, ולא מעטים למדו בה נהיגה. איש לא חשש לעבור שם, עד שפרצה האינתיפאדה הראשונה. לפתע הכול השתנה: הנוסעים בדרכים פגשו מציאות חדשה: אבנים! מכל כיוון הושלכו האבנים הללו לעבר המכוניות, וכשפגעו - פגעו ללא רחם. תחילה לא ידענו כיצד נכון להגיב ומה ראוי לעשות: להשיב במטר אבנים משלנו? לירות באוויר? מתוך הידיעה שזה לא פועל בשטח, נלחם באויב ומגן עלינו בכלים שעומדים לרשותנו, הבנו שעלינו מוטלת החובה לשמור על עצמנו עד כמה שנוכל כדי להימנע מפגיעה משמשה מנופצת, החלו החברים למוק את מכוניותיהם בעצמם. הם קנו יריעות של פוליקרבונט והצמידו אותן לחלונות. היריעות הללו הגנו על הרכב הנוסע בין הכפרים, והוסרו רק בהגיע הנוסעים בשלום לאזור שילת. האבנים לא תמיד באו רק מלמעלה ומהצדדים. לפעמים הם הופיעו למטה, על הכביש. יכולת לנסוע ולפתע - עצור! מחסום לפניך! גל גדול של אבנים מונע ממך להתקדם הלאה בדרכך. ההיתקלות במחסומים כאלה הייתה חוויה מפחידה מאוד. לנסוע קדימה - אינך יכול להסתובב ולשוב על עקבותיך - גם. זה מפחיד מאוד אם אתה לבד. זה מפחיד הרבה יותר אם במושב שמאחוריך יושבים שניים או שלושה ילדים. כל נסיעה לוותה בתחושת לחץ שהעיקה על הלב, וכל קטע דרך שעבר בתוך כפר - האיץ את פעימותיו. כל זה לא החליש במאומה את הנחישות שלנו. ידענו מדוע באנו לכאן, וידענו שחשוב להמשיך. ניסע ביום וניסע בלילה. ניסע לבד וניסע בהרכב משפחתי מלא. נתגונן - כן, אבל בשום אופן לא ניסוג.

שני הצדדים של האריח

במפגשים שקיימנו לפני העלייה ליישוב, היו שהביעו חשש, שכאשר יגיע זמן בניית הקבע, יסובו כל שיחותינו על נושאים כמו סוגי קרמיקה וריצוף וצבע. דיברנו בינינו עד כמה חשוב לזכור ולדאוג שתמיד יהיו לנו גם נושאים אחרים לשיחה - נושאים מרוסמים, אידיאולוגיים וחשובים, כדי שלא נגיע למצב שבו נעסוק רק בעניינים בורגניים - למיניהם. והנה - הפכה האינתיפאדה את הקערה על פיה: הביטחון וכל הקשור בו טרדו את

להקים שני מוסדות חינוך ביישוב אחד קטן. משמעות ההחלטה הייתה שבכל ההיבטים הנוגעים לחיי הציבור, פועלים על פי ההלכה כפי שיפסוק רב היישוב, אך בחיי הפרט - לא נתערב. אלו דברים שבין אדם לבוראו. לא נציב סרגל מדידה בדמות 'דוס-מטר' שיבדוק את 'מידת הדתיות' של כל מועמד לקליטה. אין זה מענייננו. שתחום נוסף שכל מצטרף ידע שעליו לקבל על עצמו, היה תרומה למיזם החברתי שיקום. כל משפחה שבאה ידעה ששני עקרונות אלה הם התשתית. לאור זאת, בכל התקופה שבה הייתי פעילה בוועדת הקליטה, הרגשתי שהעשייה שלי דומה לשיווק יותר משהיא דומה ל'סינון'. חברי הוועדה, ואני בתוכם, פנינו לאנשים והצענו להם להצטרף, הזמנו אנשים להתארח אצלנו כדי שיתרשמו ואולי בעקבות התרשמותם יחליטו לבוא ולהשתקע. היינו מודעים מאוד לאופי התובעני של החיים ביישוב בשלבי ההקמה, ועל כן במקרים מסוימים בכל זאת הפעלנו 'סינון': כך למשל, כשבאו אלינו זוגות צעירים שהם עתה עמדו תחת החופה, נהגנו לומר להם 'נקי יהיה לביתו' ולהסביר בעדינות שמוטב שיבנו את עצמם ויתמודדו עם כל הכרוך בהקמת משפחה מבלי להידרש להתמודדות נוספת. ככלל, שמחנו במצטרפים, ופרט למקרים שחששנו שההצטרפות תפגע בהם, לא דחינו אנשים. כיום תפקידה העיקרי של ועדת הקבלה ביישוב הוא לטפל בפונים לקליטה מיזמתם ולסייע לנקלטים בתקופתם הראשונה במקום.

"דרך יהודית"

במוצאי שבת, ליל הושענא רבה תשנ"ג, בתום ביקורם אצלנו, יצאו אור"י עם בני משפחה נוספים בדרכם הביתה. הנסיעה דרך הכפרים הערביים עברה בשלום. חבל מודיעין הסתכן באופן, ונראה היה שאפשר כבר לנשום לרווחה. כשהתקרבו ליישוב מתתיהו, עלו גלגלי רכבם על חוט שחלקו היה מונח על הכביש. חלקו האחר, היה מחובר למטען צד שהוסיפו היטב בסביבה הטבעית הסמוכה לכביש הסלול. הפיצוץ העז לא איחר לבוא, והרכב התלקח מיד. כל נוסעיו, למעט אמי, הצליחו להיחלץ ממנו בטרם תגיע האש אל מכל הדלק. אמי לא הצליחה. היא נספתה בתוך המכונית. זמן קצר אחר כך יצאו האורחים, יצאו גם אנו. תכננו לנסוע לירושלים. בהגיענו לשער יישובנו התבשרנו במה שקרה: סיפרו לנו שנוסעי הרכב יצאו ממנו ועשו את דרכם, כשחלקם פצועים, לשער היישוב מתתיהו. את הצירוף 'נוסעי הרכב' פירשנו: 'כולם'. וכי מדוע

מנוחתנו ללא הרף. כל השיחות בכל מפגש עסקו בביטחון. ובכל זאת, כיוון שהיינו נתונים בעיצומו של שלב בניית בתי הקבע, הצליחה 'הקרמיקה הגואלת' להשתרע לתוך שיחותינו. אזכור של ריצוף, צבע, דגמי חלונות ודוכימהם, הצליח להשיב לנו את תחושת הנורמליות. הרגשנו שאנחנו 'גם רגילים', עסקים במין שגרת יום-יום של משפחות צעירות שבנות את בתיהן. התברר שלכל אריח קרמיקה יש שני צדדים. ואכן, במלאת כ-6 שנים לעלייתנו על הקרקע, עברנו בשעה טובה לבית הקבע שלנו.

מיידי לנידוי

ליידי האבנים ולמחסומים הצטרפו מפעם לפעם 'שיטות רשע' חדשות בדמות פיזור מסמרים על הכביש. המסמרים הללו חדרו לצמיגי המכוניות, דבר שלא אפשר את המשך הנסיעה. היו מקרים שבעקבות פעולות מסוג זה אנשים נפצעו. לעת עתה - רק נפצעו. המקרה הראשון שבו נהרג תושב שלנו, אירע סמוך לחג הפסח תשנ"א: בהיותו בדרכו הביתה, נורה חברנו איר מנדלסון מן המארב. מאז החתימה על הסכמי אוסלו, החלו פיגועי ירי מתרבים והפכו למעין 'דבר שבשגרה', ואז החל בסלילת הכבישים העוקפים למיניהם. עד אז נהגנו לנסוע דרך הכפר ג'ניה, כפר שדרכו הצרות והמפותלות הפכו למלכודות בידי האויב. אם לא די בזה, הכביש העובר בביתונוא הפך למטווח. בשלב זה הומר תוואי הנסיעה לירושלים מן התוואי החולף דרך כפרי הסביבה, לתוואי העובר דרך העיר מודיעין. הסכמי אוסלו נטעו בנו תחושות שאינן מן המשוכחות. בהיבט הלאומי - כאבנו את עובדת קיומם של חלקים בעם ישראל שאינם רוצים שנשכ כאן; ובהיבט האישי - חברים ובני משפחה רבים חדלו מלהגיע לביקורים אצלנו. ולא רק שאמרו במפורש: "תשמעו, מסוכן להגיע אליכם. אנחנו פוחדים", אלא אף הציעו לנו שנעבור לגור אצל ההורים עד שיעבור המצב. במידה מסוימת הפכנו למי שחיים במציאות אחרת: נפגשים בעבודה במקום אחד אך הוויות החיים שונות כל כך זו מזו.

הפעלת 'דוס-מטר' - לא; הצטרפות למיזם חברתי - כן

בשלבי ההתארגנות של הגרעין, בחשיבה המשותפת על אופי היישוב שנקים, היה ברור לנו שרצוננו שהיישוב יהיה דתי-תורני בבסיסו, אבל פתוח לקליטת כל קשת הציבור הדתי לגוניה. האפשרות להקים יישוב מעורב נפסלה על הסף משיקולים מעשיים, דוגמת חוסר האפשרות

יהודית". אופן ההנצחה הזה נוסך בי כוח. הוא מעניק לי תחושה שבדרך מסוימת, אימא שלי עדיין חיה. הנצחתה בבית ספר, במקום של חינוך, יש בה עצמה מיוחדת.

להיות סבתא ביישוב שהקמתי

כיום אני שייכת לדור הסבתות של היישוב, ונוטלת חלק בעשייה הקהילתית מתוך הרגשה שחשוב לי שלמציאות החיובית שנוצרה כאן יהיה המשך. אני אוהבת מאוד את היישוב: את הנוף האנושי והפיזי גם יחד, ומאחלת להלב שהאווירה הטובה והמיוחדת ששוררת פה בין האנשים תמשיך ותשרור כאן תמיד.

את פני דודתי. בפנים שהכאב ניבט מהם מכל נקודה ומכל קמט, ניגשה אליי, ובקושי הצליחה להוציא מפיה את המילים: "סיקי, אין לך... אימא...". נתקפתי הלם. נתקפתי אלם. ביום המחרת ליוונו את אימא לבית עולמה, ורק בחלוף שמחת תורה החלה אבלות ה'שבעה'. כל ימי ה'שבעה' חשבתי שאני נתונה בתוך סיוט, בתוך חלום רע. כל כך רציתי להתעורר ממנו ולגלות שהכול לא נכון. שזה לא קרה. ההבנה שאיבדתי את אמי באופן נורא כל כך, ושהדבר קרה בצאתה מביקור אצלנו, הייתה בלתי נתפסת. בלתי ניתנת לעיכול. בית הספר לבנות ביישובנו נושא את שמה: "דרך

שנחשוב אחרת? נסענו והגענו לנקודה שבה עמד הרכב השורף. להתקרב אליו לא אפשרו לנו. שלחו אותנו לבית החולים "אסף הרופא" שאלי פונו נוסעי הרכב שנפגע. כל הדרך לבית החולים התרוצצו הקולות בראשי: "מה יהיה? עכשיו כבר לא יסכימו אבא ואימא והקרובים לבוא אלינו...". אמי מעולם לא הסתירה את דעתה על הדרך שיש לעשות כדי להגיע אלינו. היא נהגה לנסחה במילים: "דלב היא גן עדן, אבל הדרך - גיהנום". ועכשיו, חשבתי בכאב, "הפיגוע הזה יספק חיזוק לעמדתה...". על משהו אחר לא חשבתי. הגענו לבית החולים ושם קידמה

מועצה אזורית בנימין מחזקת את תושביה

לאחר שנה בה חוינו שריפות בנוה צוף, דולב ושלמון ופינויים כואבים בעמונה ועפרה.

כלל התושבים מוזמנים לאירוע הצדעה

מדליקים את הרוח

29.3.17 | יום רביעי | ארנה ירושלים ב' בניסן

18:30 תערוכה מיוחדת "מתוצרת בנימין"

19:30 מופע ענק בהשתתפות מיטב האמנים

ישי דיבן

חנן בן ארי

אברהם טל

שלומי שבת

קטעי קישור: אנדרדוג

הנחייה: צביה מרגליות
ניהול אמנותי: יהודה קלמן

הפקה: ותקין גלוק

10 ש"ח בלבד לכרטיס | הזמנת כרטיסים אצל רכזות הקהילה

ארבעה קירות שהם הכל

כמו הרגע הזה שאני שותה את כוס הקפה של הבוקר כשהילדים עדיין ישנים והבית שקט, אל מול הזריחה היפה הניבטת כל בוקר כמו שעון בחלון שבמטבח. או הרגע של ההתפרקות של כל בני המשפחה על הספה בסלון בערב שבת אחרי הסעודה. אינספור רגעים שנאספים לחיים שלמים שכל כך קשה עלי הפרידה מהם. חד עם כל הצער והכאב, לאורך כל הדרך היה לי חשוב לנסות ולמצוא את האור, איזשהו אור בקצה המנהרה האפלה.

זהו שיעור לחיים לנסות ולראות טוב. לשמוח בחלקנו, לשמוח בבריאותנו, לשמוח בביחד המשפחתי שהולך אתנו הלאה. הזיכרונות והסיפור שלנו יהיו לעולם חלק מאתנו, ומה שגם הערב מחזיק אותי ומחזק אותי הוא הידיעה שבעזרת ה' אנו ניצור לנו רגעים חדשים שהם שלנו בארבעה קירות אחרים. לפני שאנסה לתפוס תנומה אני מתפללת ומייחלת שנזכה במהרה לפיסה קטנה שקט ושיגרה ברמה האישית, ולשלום ושלווה בארץ המשוגעת הזו, ברמה הלאומית. במהרה בימינו אמן.

את המחיר זו לא הדמוקרטיה ולא שלטון החוק - זה אנחנו, אבא, אמא וילדים, כפול שמונה. לא אכנס לפלפולים פוליטיים, אך זו העובדה והולך לקרות פה מחר בבוקר אירוע שברור לכולם שהוא לא פשוט כלל וכלל. הערב כשישבנו בביתנו התאספו בו חברות וחברים, מכרים ואנשים טובים שבאו לחזק ובאו להיות ביחד.

ערב עמוס ומחזק עבר עלינו, ויחד עם זאת ערב שלא איפשר לנו ממש מקום לרגע של הלבד כדי לחוות ולהפנים את מה שעובר עלינו במלוא מובן המילה. הרגע הזה הגיע עכשיו, כשחלק פרשו לביתם וחלק ישנים על מזרונים בחדרים בבית.

ואני, אני נשארת ערה עם המחשבות והחששות על מה שהולך לקרות מחר בבוקר... פינוי מהבית זה לא סתם מעבר דירה. מעבר דירה לרוב נעשה מבחירה. במקרה שלנו לא נתנו לנו לבחור. הוחלט על ידי בית הדין הגבוה לצדק שעלינו לעזוב את הבית, אף על פי שלדעתנו לא נעשה בכלל משפט צדק. אבל אין לנו ברירה ואנחנו נקום ונלך, אחרי שניפרד כראוי מביתנו שהיה מבצרנו למשך שמונה שנים ארוכות וטובות.

בית הוא בסך הכל ארבעה קירות, אבל ארבעה קירות שהם שלנו, שנותנים כל כך הרבה ומבטאים אינסוף פרטים ורגעים.

הפצת עלוני שבת בכל הארץ

שליחי הציפור שלכם
מבית מקור ראשון

הדבקת מודעות
בבתי הכנסת
ובריכוזים דתיים

לפרטים: יוסי בן הדור
052-8908518
yossib@makorrishon.co.il

מה יקרה

שני | 13 במרץ

אדלאיזעט הנקעה במשואה / ט"ו באדר 13 במרץ

אירוע פורים במתנ"ס הבקעה, יציאה מהיישוב משואה לעדלאידע בסימן גיבורי על. הפנינג תחנות מתנפחים סדנאות תיפוף ויצירה ברחבת המתנ"ס. בשעה 12:00 ההצגה "פנטזי קידס" של התאטרון השחור. בשעה 10:00. לפרטים: 02-9941410

ערב פורימי בתקוע / י"ג באדר 11 במרץ

ערב של מוסיקה וצחוק, שירים, מערכונים וסטנדאפ כולל מופע בהשתתפות האמנים יאיר להמן, אלי חביב, יוסי סוויד וחגי הלברטל. לאחר המופע תתקיימ מסיבת פורים מטורפת. בשעה 22:00 באמפי תקוע. 30 ש"ח עבור המופע ו-50 ש"ח עבור המופע והמסיבה. לפרטים והזמנות: 02-9941410 matnasetzion.com

כנס מרכז קטיף בנושא רצועת עזה / כ"ה באדר 23 במרץ

מאז מלחמת ששת הימים רצועת עזה הינה מקרה המבחן למדיניות הישראלית בנוגע לחלקי המולדת שחזרו אלינו במלחמה זו. מרכז קטיף מקיים כנס אשר יעסוק בהיבטים הבטחוניים, המדיניים והערכיים של שאלות היסוד לאור הלקחים של המדיניות הישראלית ברצועת עזה. בין השעות 9:00 - 16:00 במוזיאון ארץ ישראל. לפרטים: 077-4324101

- יצאנו לדרך! -

מקום חדש בשומרון

המיזם החדש של מקימי הישוב לָשֶׁם

כנס ההשקה הסתיים,

57 משפחות צעירות כבר בפנים!

מאיר קות

החל מ-
₪ 650,000

- 25 דקות מכפר סבא
- תב"ע מאושרת
- בניין כפרי
- דירות 3/4/5 חדרים

הצטרפו להצלחה: 09-955-95-01 <<<<<

מה קורה?

לדיווחים ותמונות:

yesha.shelano@gmail.com

לשחקן המצטיין, קיבל גופיה תתומה על שחקני מכבי מידי הקפטן **גיא פניני**. שחקן מכבי תל אביב **יוגב אוחיין** אמר: "האמת שזו לא פעם ראשונה שלי בשומרון אבל כל פעם אני שמח להגיע לכאן מחדש". בהמשך אמר: "אני רוצה להודות לתושבי השומרון שהקימו את המקום המדהים הזה ושימשיכו, הם עושים דבר טוב. שיהיו עוד 50 שנה".

חמדת אבות בשבת האחרונה ציין היישוב חמדת של תנועת ההתיישבות אמנה, את פתיחת חגיגות ה-20 ליישוב. בשבת נערך קידוש חיגי ובמוצאי שבת התנהל ביישוב משחק "הרשת" לכל היישוב עם **יצחק מליק** שכלל את תושבי היישוב מגילאי תיכון ומעלה. בנוסף, הוקמה תערוכת תמונות ייחודיות של משפחות מהיישוב מיום ההקמה ועד היום. **סוניה מרגליות** רכזת הקהילה של חמדת: "זו הזדמנות נפלאה להתגבש כקהילה ובשנה הקרובה אנחנו נמשיך בפעילויות מיוחדות לכבוד חגיגות ה-20 עם משפחות חדשות שיצטרפו אלינו לחזק את ההתיישבות בבקעת הירדן ולהפוך לפנינת הבקעה".

תנו לצה"ל לנצח בשבוע האחרון נערך במתחם הפריקט של חברת "קדמא בלשם" שביישוב לשם תרגיל מסכם של חיל ההנדסה שבו התאמנו מפקדי וחיילי החיל על מצבים שונים שכוללים הריסת בתי מחבלים באמצעי ציוד מכני **5**. בתרגיל, שבו נכחו בכירים בצה"ל, התאמנו החיילים בפעילות מיוחדות ומורכבות כגון עבודה תחת הבערת צמיגים, ייודי אבנים ותרחישי פח"ע שונים. **גנו קלוגמן ודוד כהן**, בעלי החברה: "החברה גאה שנפלה בחלקה הזכות לסייע לחיילי צה"ל במאבק בטרור. אנו רואים בתרגיל מסוג זה שילוב זרועות מבורך של העולם העסקי ביחד עם תרומה לחברה".

באוניברסיטה. במשלחת השתתפו גם מנכ"ל רדיו גלי ישראל **ישראל פריד, מרים פרץ** ועוד.

סרט היובל הבמאית **מנורה חזני**, ביתו של **בני קצובר** ותושבת חומש לשעבר, גדלה על הסיפורים של אביה המגוללים את הקמת היישובים הראשונים בשומרון. בימים אלה הופכת **חזני** את סיפורי המורשת לסרט דוקומנטרי, המתחיל לבילל הסדר הראשון במלון פארק בחברון, וממשיך בתיאור החיים בצפיפות ובשמחה בבניין הממשל הצבאי בחברון והקמת קריית ארבע. גיבורי הסרט הם **הרב מנחם פליקס, הרב אליעזר ולדמן, הרבנית מרים לוינגר, אליקים העצני, דניאלה ויס, הרב יוסי ודבורה ארציאל, בני קצובר** ועוד רבים וטובים, שחוללו את מהפכת ההתיישבות שמשפיעה עד היום על דמותה של מדינת ישראל. הסרט מלווה במאות תמונות וקטעי ארכיון נדירים, ועומד להיות מרגש וחזק במיוחד **3**. הוא עדין לא גמור אבל יש לו כבר שם: "רוח אחרת". למרבה הצער, חזני נדחתה ארבע פעמים על ידי קרנות הקולנוע, וכעת היא פונה לציבור בבקשה להיות שותפים בהפקת הסרט. לתרומה לפרויקט החשוב היכנסו לכתובת: bit.ly/2mTrRpn או פשוט בגוגל "הדסטארט רוח אחרת".

מכבי אזורת שומרון קבוצת מכבי ת"א בכדורסל התארכה ביום שני בכפר תפוח, במסגרת העונה השביעית של פרויקט "כדורסל למען הקהילה" של מפעל הפיס ומנהלת הליגה, זאת כחלק מאירועי 50 שנה להתיישבות ביהודה ושומרון וכחלק מפעילות מחלקת הספורט של המועצה האזורית שומרון **4**. תלמידי בתי הספר היסודיים מיקר ופדואל הגיעו גם הם לקחת חלק בחוויה ויצרו אווירה נהדרת באולם. **עדן וילבור**, שנבחר

קרא לבנייה במסגרת סיור מיוחד שקיים השר **איוב קרא** במעלה אדומים וסביבתה אמר כי הוא מביע תמיכה בכל תכנית בנייה בהתיישבות ובפרט בגבעת אדומים: "בכל מקום שאין בניה, יש טרור ואנרכיה", אמר השר. השר **קרא** סיפר כי פיקד בעבר על כוח באזור והוא מכיר אותו ומחובר אליו מאוד. בסיור השתתף אדריכל גבעת אדומים ומי שהיה המהנדס הראשון של מעלה אדומים **גדעון חרל"פ**, שהציג לשר את התכנית העתידית להקמת היישוב. בין לבין התייחס השר **קרא** לפגישת ראש הממשלה **בנימין נתניהו** עם הנשיא **טראמפ** ואמר "ראש הממשלה שב מארה"ב עם מסרים מסוג אחר, זה לא מה שהיה בתקופת כהונת אובאמה, אנחנו מצפים להכנס לתקופה של תנופת בניה". השר הבטיח לפעול למען קידומה של הבניה בגבעת אדומים והגשמת חזון ירושלים המאוחדת **1**.

חוזרים בווישינגטון השבוע שב ארצה ראש מועצת קרני שומרון **יגאל להב** יחד עם חברי המשלחת של ארגון גשר לקידום חיים משותפים בישראל בשיתוף משרד התפוצות לאחר שהות קצרה בווישינגטון **2**. המשלחת, שכללה אנשי תקשורת, חברה וכן ראשי ערים ומועצות נוספים נסובה סביב נושאי הליבה של הקהילה היהודית בארה"ב כגון: הפוליטיקה האמריקאית, חינוך וזהות יהודית, מקומה של ישראל והישראלים ביהדות ארה"ב ועוד. במהלך שהותם בווישינגטון נפגשו המשתתפים ראשי קהילות מיהדות ארה"ב, ערכו סיור בבתי ספר שונים ונפגשו עם מורים ותלמידים איתם שוחחו על חינוך יהודי. המשלחת ביקרה גם באוניברסיטת ניו יורק, שם קיימה פאנל עם סטודנטים יהודים, סירה בקמפוס ונפגשה עם האחראי על הסטודנטים היהודים

עורך: אלנתן זכריה **פרסום מודעות:** מדב מלכה 052-5665052 nadav@myesha.org.il
הפצה: מקור ראשון - יוסי18 052-8908518 **עיצוב:** מ. פלדמן, אסף קרדש
תמונות: אליענה פסנטין, מירי צחי, ד"ר אבישי טייכר, גרשון אלינסון, לירון מולדובן, מנהלת הליגה, פני אלימלך, חלי חלילה סלע **הפקה:** **יש שחר הפקות** בע"מ **לתגובות:** perla@myesha.org.il אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

המוציא לאור: **מועצת יש"ע**
מועצת היישובים היהודיים רמת הגולן 55, ירושלים
טלפון 02-6211999 פקס 02-6516662
ביהודה ושומרון וחבל עזה
www.myesha.org.il